

РЕШЕНИЕ

№ 24441

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 18.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **1549** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 38в, ал. 4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба от Н. А. Н. против Решение № ЛДЖ-25-10/ 27. 01. 2026 г., постановено от инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет, с което е отхвърлена жалбата на Н. Н. срещу действия на СРС – администратор на лични данни, компетентен орган по чл. 42, ал. 4 от ЗЗЛД по НЧХД № 2231/ 2023 г. по описа на СРС.

В жалбата се сочат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание оспорващото лице, редовно призовано, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът - инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет се представлява от юрк. Д., който оспорва основателността на жалбата.

Заинтересованата страна - Софийският районен съд чрез своя процесуален представител юрк. Н. сочи аргументи за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Инспектората на Висшия съдебен съвет /ИВСС/ е образувано по жалба вх. № ЛДЖ-25-10/14. 04. 2025 г. на Н. А. Н. по реда на чл. 38б от ЗЗЛД срещу действия по обработване на личните му данни от Софийския районен съд. В жалбата е посочено, че са допуснати нарушения при обработване на личните му данни по НЧХД № 2231/ 2023 г. по описа на СРС. Твърди се, че на 7. 04. 2025 г. Н. Н. е подал по електронната поща на

Софийския районен съд тъжба по реда на чл. 81 от НПК, като установил, че вместо да бъде образувано ново дело, частната тъжба е приложена по НЧХД № 2231/ 2023 г. по описа на СРС. Според Н. Н. по този начин неговите лични данни в обем имена, ЕГН, адрес, електронен адрес, както и други обстоятелства, свързани с личността му, са станали достояние на голям кръг лица.

По постъпилата жалба е извършена проверка от ИВСС, в хода на която е установено следното:

От информацията, съдържаща се в постъпилото на 21. 05. 2025 г. в ИВСС становище от административния ръководител – председател на СРС, е установено, че от съдебния служител, обработил получената по електронен път тъжба вх. № 12311/07. 04. 2025 г. по описа на съда, са изискани сведения и е изготвен доклад на съдебния администратор до заместник-председателя на СРС. Установено е, че Н. А. Н. е страна /частен тъжител/ по НЧХД № 2231/2023 г. по описа на СРС. На 07. 04. 2025 г. той е депозирал по електронен път документ, именуван „тъжба“, заведен с вх. № 123114/07. 04. 2025 г. Документът е бил обработен от съдебен служител, заемащ длъжността „съдебен деловодител - регистратура в СРС, НО“, който е завел документа като „съпровождащ документ по НЧХД № 2231/2023 г. по описа на СРС, НО, 22 състав, поради посочения в титулната част на документа номер на дело, а именно НЧХД № 2231/2023 г. по описа на СРС. От обясненията на съдебния служител е установено, че на 08. 04. 2025 г. след доклад, съдията-докладчик - председател на 22-ри състав при СРС, НО се е произнесъл с резолюция документът да се заведе като тъжба за образуване на ново дело. Видно от обяснението от съдебния служител, предоставено в ИВСС като приложение към становището на административния ръководител — председател на СРС, документът е заведен като тъжба за образуване на ново дело. Това обстоятелство е потвърдено и от приложените към административната преписка копие на тъжба, вх. № 123114/07. 04. 2025 г. по описа на СРС и деловодна справка по образуването и движението на НЧХД № 2231/2023 г. по описа на СРС. Видно от деловодната справка, на 07. 04. 2025 г. по делото е постъпил документ вх. № 123114/07. 04. 2025 г. по описа на СРС, именуван „друг документ“. От копие на тъжбата се установява, че с резолюция от 08. 04. 2025 г. на съдията-докладчик по НЧХД № 2231/2023 г. по описа на СРС, изписана ръкописно върху документа, е разпоредено документът да се докладва незабавно на заместник-председателя на СРС и ръководител на Наказателното отделение на съда за образуване на ново дело. Тъжбата е заведена с нов вх. № 130787/11. 04. 2025 г. и на 14. 04. 2025 г. е образувано НЧХД № 5475/2025 г. по описа на СРС, НО.

От представеното на ИВСС копие на електронното досие на НЧХД № 2231/2023 г. по описа на СРС, НО, 22 съдебен състав е установено, че делото е образувано на 14. 02. 2023 г. по тъжба вх. № 41188/14. 02. 2023 г., като е разпределено на председателя на 22 състав в СРС, НО. Достъп до електронната папка на делото /електронното дело/ в Единния портал за електронно правосъдие /ЕПЕП/ е предоставян само на частния тъжител и подсъдимата в производството по делото, въз основа на подадени заявления за достъп до електронни съдебни дела и електронни съобщения в ЕПЕП, по образец - вх. № 50733/23. 02. 2023 г. по описа на СРС от частния тъжител и вх. № 132793/12.05.2023 г. по описа на СРС от подсъдимата. В материалите по делото при проверката от ИВСС не е установено да се съхранява копие на тъжба с вх. № 123114/ 07. 04. 2025 г. по описа на СРС.

Въз основа на така проведеното административно производство инспектор в Инспектората към ВСС е постановил обжалваното Решение № ЛДЖ-25-10/ 27. 01. 2026 г., постановено от инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет, с което е отхвърлена жалбата на Н. Н. срещу действия на СРС – администратор на лични данни, компетентен орган по чл. 42, ал. 4 от ЗЗЛД по НЧХД № 2231/ 2023 г. по описа на СРС.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган като правомощията на ИВСС произтичат от разпоредбата на чл. 17, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, съгласно който И. към Висшия съдебен съвет осъществява надзор и осигурява спазването на Регламент /ЕС/ 2016/679, на този закон и на нормативните актове в областта на защитата на личните данни при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт. Съгласно чл. 38б, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент/ЕС/ 2016/679 и по този закон при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт и от прокуратурата и следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, субектът на данни има право да подаде жалба до Инспектората в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. Според чл. 38в, ал. 1 от ЗЗЛД, жалбата се разглежда от инспектор, определен на принципа на случайния подбор от главния инспектор. Относно възражението на жалбоподателя за липсата на компетентност на инспектора в ИВСС, постановил оспореното решение, със задължителното за съда съгласно чл.14, ал.6 от Закона за Конституционния съд Решение № 12/27.09.2022 г., постановено по к.д. № 7/2022 г., се дава отговор на спорния въпрос за мандатността на инспектора на ИВСС. Съобразно даденото задължително тълкувание на чл. 132а от Конституцията и безспорният факт за липса на нов избор на инспектори в ИВСС, следва изводът за компетентност на административния орган да издаде обжалваното решение.

Решението е издадено в предвидената от закона писмена форма, съгласно чл. 59 от АПК. Същото съдържа необходимите реквизити, като наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административно производствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Жалбата, въз основа на която е образувано производството, е подадена в предвидения в чл. 38б, ал. 1 от ЗЗЛД срок. Спазено е и изискването на чл. 38в, ал. 2 от ЗЗЛД при разглеждането на жалбата да се събират данни, относими към твърдяното нарушение, включително и информация от администратора или обработващия лични данни. При произнасяне по съществото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството не е ограничено. Решението е постановено след като е предоставена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства съобразно чл. 36 от АПК. Предвид това съдът приема, че липсват предпоставки за отмяна на оспореното решение по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

Съобразно разпоредбата на чл. 4, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 лични са данните за лицето, с които то безспорно може да бъде идентифицирано. Цитираната разпоредба казва, че "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано /"субект на данни"/; физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата,

физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл. 4, ал. 2 от Регламента, обработване на лични данни означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, поддръждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Регламент /ЕС/ 2016/679 определя правилата за защита на физическите лица при обработване на личните им данни. Съгласно чл. 19 от същия, в приложното му поле не е включено обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществената сигурност.

Дейностите по обработване на лични данни за тези цели са уредени в Директива /ЕС/ 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 24.04.2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета. Директива /ЕС/ 2016/680 е транспонирана в българското законодателство с промени в глава осма от ЗЗЛД /изм. и доп. ДВ, бр. 17/2019 г./, в която се съдържат специални правила за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите по чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД. По смисъла на чл. 42 ал. 5 от ЗЗЛД, тези органи са и администратори на лични данни, съответно в случаите, в които обработват лични данни за целите по чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД. СРС е „компетентен орган“ - администратор, съгласно чл. 42, ал. 5 във вр. с ал. 4 от ЗЗЛД.

„Лични данни“ съгласно § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е понятието по чл. 4, т. 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679, а именно - всяка информация, свързана с физическо лице, което може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологическата, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социалната идентичност на това лице.

„Обработване на лични данни“, съгласно § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, е понятието по чл. 4, т. 8 от Регламент /ЕС/ 2016/679 - всяка операция или съвкупност от операции, който могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, поддръждане или комбиниране, ограничаване, изтриване, унищожаване или заличаване.

Предмет на процесната жалба /вх. рег. № ЛДЖ-25-10/14.04.2025 г. по описа на ИВСС/ е обработване на личните данни на жалбоподателя /ЕГН, адрес, електронна поща/, съдържащи се в подадена от него, на основание чл. 81 от НПК тжбба, по електронен път, на електронната поща на СРС, заведена с вх. № 123114/07. 04. 2025 г. по описа на СРС, чрез прилагането им по НЧХД № 2231/2023 г. по описа на СРС. Това обработване е извършено за целите по чл. 42 от ЗЗЛД, поради което, приложимите в конкретния случай норми са тези на глава осма от ЗЗЛД.

Всяка операция по обработване на личните данни на физическите лица за целите по чл. 42 от ЗЗЛД следва да се извършва при кумулативно спазване на принципите, определени в чл. 45 от

ЗЗЛД /законосъобразност и добросъвестност, ограничение на целите, свеждане на данните до минимум, точност, ограничение на съхранението, цялостност и поверителност и отчетност в целия процес на обработването/. В този смисъл, по силата на чл. 49 от ЗЗЛД, обработването на лични данни е законосъобразно, съгласно чл. 45, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, когато е необходимо за упражняване на правомощия от компетентен орган и е предвидено в правото на ЕС или в нормативен акт, в който са определени целите на обработването и категориите лични данни, които се обработват.

Правилно административният орган е приел, че в конкретния случай личните данни на жалбоподателя Н. /“имена, ЕГН, адрес, имейл адрес, обстоятелства, свързани с личността”/ не са обработвани незаконосъобразно от Софийския районен съд в качеството му на администратор на лични данни.

Обработването на личните данни на жалбоподателя е извършено от компетентен орган по смисъла на чл. 42, ал. 5 от ЗЗЛД — първоинстанционен съд, компетентен да разгледа делото, образувано по тѣжбата на жалбоподателя, при прилагане на правилата за местна и родова подсѣдност по чл. 35 и чл. 36, ал. 1 от НПК. Личните данни са предоставени от самия жалбоподател, обработени са от администратора при наличие на законово основание по смисъла на чл. 49 от ЗЗЛД, а именно - чл. 81 от НПК, за целите на наказателното производство, инициирано по тѣжбата на пострадалия от престѣпление от частен характер. Операцията е извършена и при кумулативното спазване на принципите, дефинирани в чл. 45 от ЗЗЛД. Не следва да се възприеме, че те не са били спазени, поради погрешното прилагане на тѣжба вх. № 123114/07. 04. 2025 г. по описа на СРС, от съдебния служител, който я е завел, по НЧХД № 2231/2023 г. по описа на СРС, поради посочване на номера на това дело в началото на обстоятелствата, описани в тѣжбата. Производството по НЧХД № 2231/2023 г. по описа на СРС е било образувано също по тѣжба на жалбоподателя Н. и личните му данни, в същия обем и категории, вече са били предоставени от него с иницииращия документ по чл. 81 от НПК на СРС, като администратор на лични данни и обработени за целите на производството по делото. Самият документ е бил наличен в изключително кратък период в материалите по цитираното дело - до произнасянето на съдията-докладчик с резолюция от 08. 04. 2025 г. за докладване на тѣжбата на заместник-председателя на СРС и ръководител на НО за образуване на ново дело. В съответствие с представените по делото доказателства /становище на администратора, приобщени деловодна справка по НЧХД № 2231/2023 г. по описа на СРС, копие на тѣжбата с резолюцията на съдията и щемпел с новия и номер - вх. № 130787/11. 04. 2025 г. и копие на всички материали от електронното досие на НЧХД № 2231/2023 г. по описа на СРС/, правилно е прието от инспектор при ИВСС, че не е установено личните данни на жалбоподателя да са неправомерно разпространени към трети лица. Достѣп до тях са имали само лица с право на достѣп до лични данни, работещи под надзора на администратора, поради което не са налице основания да се приеме, че е налице незаконосъобразно обработване на личните му данни по начина, описан в жалбата му. В тази връзка, дори да се приеме, че достѣп до личните данни на оспорващото лице е имало и вещото лице по НЧХД № 2231/ 2023 г. по описа на СРС, това не представлява нарушение при обработването на личните данни на Н. Н., тѣй като вещите лица са длѣжни да пазят служебна и професионална тайна, каквото задѣлжение имат и процесуалните представители по делата.

Според принципите, заложили в чл. 5, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум”/. Съгласно чл. 6, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от

следните условия: а/ субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б/ обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в/ обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г/ обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д/ обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е/ обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Конкретно в настоящия случай са налице предвидените в чл. 6, § 1, б. „в“ и б. „д“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 основания за законосъобразно обработване на личните данни на Н.. Съгласно тези разпоредби обработването на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора, както и когато се осъществява при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. Въз основа на изложеното настоящият състав приема, че оспореното решение представлява законосъобразен административен акт, постановен при правилното приложение на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото, основателна е претенцията на ответника и на заинтересованата страна за заплащане на направените по делото разноски. На основание чл. 143, ал. 3 от АПК Н. А. Н. следва да бъде осъден да заплати на Инспектората на Висшия съдебен съвет и на заинтересованата страна Софийски районен съд направените по делото разноски за юрисконсулт в размер на 200 /двеста/ лева за всяка от страните, определен съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ. Предвид разпоредбите на чл. 4, чл. 12 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, посочените суми от 200 /двеста/ лева за ответника и за заинтересованата страна следва да бъдат присъдени в размер на 102,26 евро.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 53 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. против Решение № ЛДЖ-25-10/ 27. 01. 2026 г., постановено от инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет.

ОСЪЖДА Н. А. Н. да заплати на Инспектората към Висшия съдебен съвет направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро.

ОСЪЖДА Н. А. Н. да заплати на Софийския районен съд направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд - София град пред Върховния административен съд.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ:

